

2023. november 14. hétfő

Zsolt 9,1-11:*Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet. Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó, Felséges! Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted. Mert igazságot szolgáltatnál ügyemben, trónodra ültél mint igaz bíró.*

Lk 8, 49-55: *Még beszélt, amikor jött valaki a zsinagóga előjárójának a házatól: – A lányod meghalt, ne fáraszd tovább a Mestert! Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzá: – Ne félj, csak higgy, és megmenekül! Amikor bement a házba, senkinek sem engedte meg, hogy bemenjen vele, csak Péternek, Jánosnak, Jakabnak, meg a gyermek apjának és anyjának. Mindenki sírt és gyászolt, de ő így szólt: – Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik! Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt. Ő azonban megfogta a lány kezét, és megszólította – Kislány, kelj fel! A lelke visszatért, és azonnal felkelt. Ő pedig meghagyta, hogy adjanak neki enni. Szülei nem tudtak hová lenni az ámulattól, ő pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, ami történt.*

Igehirdetés: A mai történet a tegnapi folytatása, amíg Jézus a vérfolyásos asszonnyal törődött, addig Jairus lánya meghalt. Jézus feltámasztja a halott lányt, de igyekszik mindezt titokban tartani: csak a legszűkebb tanítványokat veszi magához a szülők mellett és azt állítja, hogy a lány nem halott, csak alszik. Vagyis ez a csoda, nem a sokaságnak, hanem a belső körnek, az érintetteknek és a legszűkebb tanítványi körnek szól. Jairus és felesége a lányukat kapják vissza, Péter Jakab és János pedig elkezdhetik Jézusnál tanulni, hogy Jézusnál mást jelent a hit és mást jelent a remény, mint amit addig gondoltak. Pontosabban fogalmazva, Jézus számára a bizó hit elég ahhoz, hogy a reménytelen helyzetben is cselekedni tudjon. Ugyanez a három tanítvány lesz jelen a színeváltozás hegyén is Jézussal, ahol tovább folytatja Jézus a reménységéről szóló egészen életközeli tanítását.

Sokszor minket is megkísért a reménytelenség: háborúk, globális felmelegedés, járványok, földrengések. De akiknek mustármagnyi hitük van, akik a remény útját járják, azok mernek hinni abban, hogy értelme van a reménytelenség közepén is a szeretet tetteinek, illetve csak ennek van igazán értelme. Sokszor, amikor nehéz helyzetben vagyok, a nagyszüleimre gondolok, akik '56 után elmehettek volna külföldre, de maradtak, mert a szüleiket nézték, akiket támogatni kellett. Timothy Radcliffe idézi egy prédikációjában: Auschwitzban Primo Levi, az olasz zsidó, minden nap kapott egy adag kenyeret Lorenzótól. Ezt írta: „Azt hiszem, tényleg Lorenzónak köszönhetem, hogy ma élek; és nem annyira az anyagi segítségéért, mint inkább azért, mert jelenlétével, természetes és egyszerű jóságával folyamatosan emlékeztetett arra, hogy létezik még egy világ a miénken kívül, valami és valaki, aki még mindig tiszta és egész, nem romlott, nem vad... valami nehezen meghatározható, távoli lehetősége a jónak, amiért érdemes túlélni. Lorenzónak köszönhetően sikerült nem elfelejtenem, hogy én magam is ember vagyok.” Szintén ő mondja: Minden keresztény iskola annak a reményünknek egy bizonyága, hogy „A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel” (Jn 1,5). Bagdadban a domonkosok alapítottak egy akadémiát, amelynek jelmondata: „Itt nincs tiltott kérdés”. Egy háborús övezet közepén egy iskola tanúskodik arról a reményünkről, hogy nem az erőszak képtelensége mondja ki az utolsó szót. A szíriai Homsz egy olyan város, amelyet az értelmetlen erőszak nagyrészt elpusztított. De ott a romok között felfedeztünk egy katolikus iskolát. A holland jezsuita, Franz van der Lugt a halálos fenyegetések ellenére sem volt hajlandó elmenni innen. A kertben ülve lótték le. De találtunk egy idős egyiptomi jezsuitát, aki még mindig tanított. Gyerekek újabb generációját tanította arra, hogy továbbra is próbáljanak értelmet adni az életüknek. Így néz ki a remény.

Így támasztja fel Jézus a halott kislányt, így ad életet a haláltábor közepében, vagy a háború poklában. És így kell nekünk is kompromisszum nélkül a szeretetet adni egymásnak. Még akkor is tedd, amit a szeretet diktál, még akkor is, ha úgy látszik, hogy semmi értelme! - ezt jelenti számomra ma Jairus lányának feltámasztása.